

1893-2013

Gyülekezeti Hírmondó

2013. karácsony

9. évf. 4. szám

Áldott Karácsonyt!

Igen, békességben, örömben és szeretetben gazdag Karácsonyt kívánok minden testvéremnek. Ebben, hogy áldott, ott vannak mindezek. De csak akkor lesz valósággá ez, ha találkozunk is az ünnepelttel, Jézussal. Hiszen ez az Ő ünnepe. Őt ünnepli a keresztyén világ.

Nem a saját szeretetét, nem a fenyőfát, nem illúziót vagy hangulatot, és nem egymást ünnepeljük, hanem Őt Aki „megszületett” nekünk e napon.

Igaz Karácsonyunk akkor lesz ha találkozunk is a megérkezettel. Figyelmesen olvasva a születés történetének Máté evangéliuma szerinti elbeszélését, abból kiderül, hogy a napkeleti bölcsek hol találkoztak Vele.

„És bemenvén a házba ott találták a gyermeket...” Máté 2:11/a. A házba, „bemenvén a házba.” A sajátjukból ehhez ki kellett jönniük, hogy bemehessenek abba a házba ahol „megtalálták a gyermeket...”

Van-e háza ma Jézusnak ahol lakik, ahova bemenve lehet találkozni Vele? Igen, van. Jézus azt a házat maga építette ebben a világban. Ha találkozni akarsz 2013. Karácsonyán az ünnepelttel is, akkor oda be kell menned. Kijöve a sajátodból, elhagyva azt.

Ez a ház az Egyház! Az egyház, amely gyülekezetekben él.

Jézus nincs máshol, ne keresd máshol. Nincs a karácsonyi hangulatban sem és nincs a természetben sem. Az egyházban van!

„És bemenvén a házban, ott találták őt!”

Hívok minden testvért a házba, az Egyházba, annak egy gyülekezetébe!

A miénkbe, tiétekbe, a Pesterzsébet-Központi gyülekezet templomába. „És bemenvén a házba ott találták a gyermeket... és leborulva tisztességet tettek néki.”

Legyen így velünk is!

Várva a találkozást köszöntöm szeretettel:

Takaró Tamás
esperes-lelkipásztor

***Pálóczi Horváth Ádám:
Örvendjetek, keresztyének***

Örvendjetek, keresztyének,
Nyíljatok meg nyelvek szívek,
Az idvesség Istenének
Mondjatok áldást, minden hívek!
Felváltatott nagy örömmel
A haláltól való félelem,
Mit véghetetlen érdemmel
Meggyőz az isteni kegyelem.

A Megtartó ma született,
Az örök Isten emberré lett,
És ma visszaszereztetett
Az igazság s elvesztett élet.
Kiküldé szerelmes Fiát
Istenünk a teljes időben,
Hogy a kezes a bűn díját
Fizesse s szenvedje testében.

Ó, imádandó titkai
Ama békesség tanácsának,
Ó, nagyhatalmú dolgai
A menny és föld szabad Urának!
Aki által teremtetett
S lett minden serege az égnek,
Az Ige testté született,
Személye az egy Istenségnek.

Ennek örülnek az egek,
A titkok mélységén bámulnak,
Hirdetik angyal-seregek
Jézust, s előtte leborulnak.
A Magasságost tisztelik,
A földön békességet zengnek,
És ünnepnappá szentelik
Megjelenését az Istennek.

Áldom én is szent nevedet,
Én királyom, szenteknek szente,
És vígan ülöm ünneped,
Ó Jézus, Istennek felkentje!
Magasztalom Felségedet
És imádlak szent félelemmel,
De egyszersmind szerelmedet
Megőlelem igaz hitemmel.

Máté László: Karácsonyi ajándék

A férfi lassan megmozdult, átfagyott tagjait dörzsölgette. Gondolataiban, a régmúlt karácsonyok emlékei kavargtak.

A meghitt gyerekkori karácsonyok, amikor a nagy barna mackót, vagy a villanyvonatot kapta. A későbbi éveken, amikor már felnőttként saját családjával ünnepelt.

A kislánya földöntúli boldogsága a játékbaba, vagy a bababútor láttán.

Istenem, hogy tudott örülni, és mennyire szeretett hozzábújni - gondolta a férfi. Mennyire apás volt. Már régóta nem várta a karácsonyokat, sőt egy idő óta egyenesen gyűlölte.

Gazdag karácsonyi vásár a Vörösmarty téren

A válása utáni magányos karácsonyokra sem szívesen gondolt. Amióta pedig az utcán tengette életét, gyűlölt minden ünnepet.

Ez a hatodik karácsony, amit hajléktalanként az utcán élt meg, és számára csak az emlékek maradtak.

Megszokta a számkivetettek és megvetettek életét. Először még zavarta egy-egy szánakozó adomány elfogadása, mára azonban a teljes közönyösség és beletörődés vált az életszemléletévé. A telet nem szerette a hideg miatt, a többi évszakok elfogadhatóvá váltak. A lényeg, hogy legyen egy kis ennivaló és néha-néha valami innivaló.

Az ital, az jó. Elbódít és segít elfeledtetni a kilátástalan helyzetet.

Ismét érezte a csontokig hatoló hideget. Felnézett az égre és úgy gondolta, 10-11 között lehet az idő. Elhatározta, hogy minden ellenérzését félretéve, elmegy a menhelyre ebédelni.

Nem szerette a menhelyet. Nem tudta meghatározni az okát, de nem szerette. A menhelyen jó meleg, néhány ismerős sorstárs barátságos köszöntése, és ünnepinek éppen nem nevezhető ebéd fogadta.

Az ebédosztó, mikor rákerült a sor megkérdezte, tegnap este miért nem jött, hiszen sült hús volt és még egy szelet sütemény is.

A férfi csak megrántotta a vállat, de nem válaszolt. Az ebédosztó - mintegy kárpótlásul - két kemény tojást adott a főzelék mellé.

A leves meleg és sós volt. Más jót nem igen lehetett elmondani az ételről.

A főzelék íztelen volt, ráadásul nem is szerette. De meg kell enni, mert szüksége van az energiára. A férfi lassan evett és minden falatot jól megrágott.

Nem volt miért sietni. Régóta nem volt miért sietni.

A két tojást a végére hagyta, majd gondolva a holnapra is, csak az egyiket ette meg. A másik kemény tojást egy kétes tisztaságú zsebkendőbe csavarta és a szatyorba rejtette. Amikor kifelé indult, meglátta a menhely vezetőjét. Nem akart vele találkozni, mert tudta, hogy megint rákezd, hogy miért az utcán tölti az éjszakát. Szerencséje volt, mert megállították a menhely vezetőjét. A férfi kihasználva a helyzetet, gyorsan távozott.

Az utcán csoszogva megindult a körút felé. Azt gondolta, karácsony lévén az emberek talán adakozóbbak. A szokott helyére ment. Igaz, nem a legjobb hely volt a körúton, de néha egészen jó kis pénz összejött.

A forgalom hullámzó, de inkább gyér volt. Ennek megfelelően a kocsiból kinyújtott forintok is igen kevés összeget adtak ki. Már sötétedni kezdett, és alig több mint négyszáz forint gyűlt össze. Megvárom, amíg teljesen besötétedik gondolta a férfi, azután elmegyek. Sok jó már úgysem lesz. Ahogy csoszogott a kocsik között látta, hogy a következő autó ablaka leereszkedik és egy kéz az alamizsnát nyújtja. Óda csoszogott, hogy elvegye a pénzt.

A férfi és a sofőrülésen ülő nő tekintete egyszerre találkoztak. Mindketten megkövülve nézték a másikat.

- Apa? - Csúszott ki önkéntelenül a nő száján a kérdés.

- Kislányom - dadogta a férfi zavartan.

A lámpa zöldre váltott, de a nő nem indult el. A két ember zavartan megmerevedve nézte egymást.

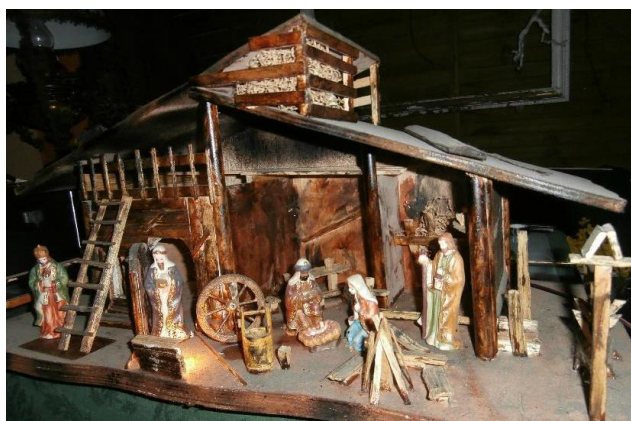
- Anya miért nem indulsz már? - Csivitelte a hátsó ülésen ülő aranyzőke hajú kisfiú.

- Drágám, valami baj van? - kérdezte a nő mellett ülő férfi.

A hátsó kocsik előbb bőszen dudálásba kezdtek, majd szép sorban kikerültek a zöld lámpánál veszteglő kocsit.

A nő visszarakta a fémpénzt a tárcájába, hosszasan kotorászott benne, majd a férfi kezébe nyomott két papírbankót. Az ismét zöldre váltó lámpánál, visító kerekekkel indítva, vadul elszáguldott az autó. A férfi a kezében lévő két darab ötezrest nézte, és szeme megtelt könnyel.

Először könnyezett, amióta az utcán él és először érezte, hogy megalázták.

A gyülekezet életéből

Eltemettük:

Hajdár Gáborné, Láng Margit Erzsébet, Oláh Gyurka Anna, Feka Attila, Illés Ferencné, Sebestyén Zoltán, Nádas Lajos, Diószegi Béláné.

Megkereszteltük:

Machán Zsombor István, Lévai Marcell, Nyiszter Benjámin Alex, Mórocz Zsolt László, Mórocz Adrienn, Lugosi Livia Lilla, Eröss Soma.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

- Szeptember 29. Erzsébeti Esték. Vendégünk Vidnyánszky Attila, a Nemzeti Színház igazgatója.
- Október 4 - 6. Kórusunk hétvégéje Kiskunlacházán.
- Október 6. Dr. Balla Péter rektor úr szolgálata gyülekezetünkben.
- Október 20. Takaró Tamás esperes úr Rákoshelyen szolgált.
- Október 25-27. Az ifjúság csendes hétvégéje Mátraházán.
- Október 27. Erzsébeti Esték. Takaró Mihály irodalomtörténész úr előadása.
- Október 28 - november 1. Reformációi előkészítő hét a Mártírok úti gyülekezetben.
- Október 30. Takaró Tamás és a kórus szolgálata reformációi előkészítőn.
- November 3. Úrvacsoraosztással egybekötött reformációi ünnepi istentisztelet, kórusunk szolgálatával.
- November 6. Tárgyalás az úrkúti önkormányzat vezetőivel és főépítészével.
- November 8-10. Anima Soni zenekarunk hétvégéje Rácalmáson.
- November 15. A Mini ifi éjszakai túrája a Pilisben.
- November 17. Kórusunk újkori történetének 35. évfordulója alkalmából ünnepi koncert.
- November 22. Anima Soni koncert a Csili Művelődési Központban.

Az Anima Soni megköszöni a tapsokat

- November 24. Erzsébeti Esték. Vendégünk: Dr. Csókay András, Prima Prímisima díjas idegsebész.
- November 25-30. Adventi előkészítő esték, Takaró Tamás szolgálatával.
- December 8. Berta Zsoltnak a Svábhegyi gyülekezet lelkipásztorának szolgálata gyülekezetünkben.
- December 8. Takaró Tamás esperes úr szolgálata Máramarosszigeten, testvérgyülekezetünkben.
- December 10. A Fífa (fiatal felnőtt kör) szeretetvendégséggel egybekötött karácsonya.
- December 15. Ifjúságunk szolgálata a Schweitzer Albert Református Szeretotthonban.
- December 15. Szeretetvendégséggel egybekötött asszonykarácsony.
- December 17. Szeretetvendégséggel egybekötött férfikarácsony.
- December 18. Szeretetszolgálati út Kárpátaljára búcsúi testvérgyülekezetünkhöz.
- December 20. Szeretetvendégséggel egybekötött ifjúsági karácsony.
- December 21. Hittanosok karácsonya.
- December 22. Takaró Tamás esperes úr adventi szolgálata a Budafoki Református Egyházközségben.
- December 22. Kórusunk karácsonyi koncertje.

Az elkövetkező hónapok eseményei:

- December 25. Úrvacsoraosztással egybekötött karácsonyi istentisztelet, kórusszolgálat.
- December 26. Úrvacsoraosztással egybekötött karácsonyi istentisztelet, az ifjúsági kórus szolgálatával.
- December 31. Évzáró, hálaadó istentisztelet.
2014. Január 1. Évnyitó, áldáskérő istentisztelet.
- Január 20-26. Egyetemes imahét alkalmi a Szabótelepi Református Egyházközség templomában.
- Január 22. Lelkipásztorunk és a kórus szolgálata az imahéten.
- Február 2. Kiss László lelkipásztor úr szolgálata gyülekezetünkben.

Február 8. Egyházközségünk bálja a Csili Művelődési Központban.

Március 2. Bibliavasárnap.

Március 15-16. Ifjúsági csendes hétvége Berekfürdön.

Április 14-17. Nagyheti előkészítő alkalmak.

Április 18. Úrvacsoraosztással egybekötött nagypénteki istentisztelet, kórusszolgálat.

Április 20. Úrvacsoraosztással egybekötött húsvét vasárnapi istentisztelet, kórusszolgálat.

Április 21. Úrvacsoraosztással egybekötött húsvét hétfői istentisztelet az ifjúsági kórus szolgálatával.

Közlemények

Úrkútrol

Egy energetikai (a volt művelődési házra) és egy humán- és energetikai pályázatot nyertünk meg (a volt kocsmá épülete). A nagy épületre a szerződést is megkötöttük, így jövő év tavaszán ott a megújuló energetikai munkák elkezdődhetnek. A volt kocsmá épületére nézve csak a sikeres pályázatunkról van értesítésünk, de szerződést még nem tudtunk kötni. Természetesen, ahogy a munkák megkezdődnek, örömmel adunk tájékoztatót azokról a kedves testvéreknek. Kérjük, hordozzák imádságban nagy, szép és szent közös ügyünket.

Az Egyházközség Elnöksége.

Bálunkról

2014-es esztendőnk gyülekezeti programjainak elején, február 8-ra tervezzük második keresztyén református bálunk megtartását a Csili Művelődési Központban, melynek fővédnöke Dr. Kövér László, a Magyar Országgyűlés Elnöke lesz. A bál bevételét úrkúti kiadásaink fedezésére szánjuk fordítani.

Az Egyházközség Elnöksége.

Köszönetnyilvánítás

Minden kedves testvérünknek, gyülekezeti tagunknak, hitoktatóknak, a legkülönbébb területeken szolgálóknak, munkaág

vezetőknek, presbitereknek; hálás köszönetet mondunk ez évi szolgálataikért, imádságaikért, adományaikért és fizikai munkájukért.

Az Egyházközség Elnöksége.

A gyülekezet tagjai mesélik...

Öt éves az Anima Soni zenekar

Október első hétvégéjén ismét elvonultunk a világ zajától Rácalmásra, a már jól bevált, mindig inspiráló „zenekari hétvégére”, hogy intenzív gyakorlással, egész napos közös munkával, békés környezetben alkothassunk és tökéletesíthessük a közelgő koncertre írt új dalainkat.

Mostanában nagyon foglalkoztat minket a rohanó világban élő, rohanó, soha-semmire-rá-nem-érő modern, urbánus ember, mint téma. Általánosságban elmondhatjuk, hogy a 21. század embere olyan kényszerpályákon mozog a megváltozott társadalmi helyzet eredményeként, melynek egyik elszomorító velejárója az egymástól való elidegenedés. Alig tudunk időt szánni az igazán fontos dolgokra: a családtagjainkra, barátainkra, és sokszor a személyes lelki igényeinkre sem. Gépek, drótok és egyéb technikai vívmányok vesznek körül bennünket és ezeken keresztül tartjuk embertársainkkal a mindennapi kapcsolatot. Ez alapvetően praktikus és segíthetné az életünket, de mindannyian érezzük: valami felborult. Valami

megváltozott. Már nincs meg az egyensúly és egymásnak is sokszor csak ezt üzenjük a drótokon és gépeken keresztül: „most nincs időm!” Erről szól a *Drót* című dal, s mi a progresszív elektronikus, robotszerű hangzással is ezt az állapotot szeretnénk érzékeltetni, abból valamelyest felrázni az embereket.

A populárisabb hangzású *Szabadságörvény* szintén a mai ember korlátlan szabadságának egyfajta ironikus bemutatása („*Végre felnőttem és bármit megtehetek, senki nem parancsol nekem*” stb). A refrén vége („*az Új Törvényt már én is értem, s szabadon követem*”) az Újszövetségre utal, melynek elfogadásával Krisztusban lehetünk szabadok, és tudjuk, hogy az Úr szerinti törvények mind a mi javunkra vannak. A felismerés pedig csodálatos: az Úrnak való engedelmesség mindig áldást hoz magával!

Helyet kapott repertoárunkban egy angol nyelvű dal is, az *Open your eyes!* Ez a dal lágy hangzásával, hullámmzó-ringató hangulatával a kényelmet, biztonságot hivatott érzékeltetni, az énektéma folyamatos erősödése pedig egyre inkább hangsúlyozza, hogy ne hagyjuk magunkat elaltatni, irányítani emberek által, hanem gondolkodjunk és bízunk az Úrban, a földi dolgok helyett őt imádjuk és dicsőítjük!

Az Anima Soni korábbi dalszövegei elérhetőek a honlapunkon, olvassátok szeretettel, mi közben az új dalokéval folyamatosan frissítjük a sort! (<http://www.animasoni.hu/>)

Papp Angéla

Ifjúsági csendes hétvége Mátraházán

2013. október 25-27. között gyülekezetünk két nagyobbik ifjúsága a már megszokott csendes hétvégéjét töltötte Mátraházán, a református üdülőben. Az augusztusi csendes hét után mindenki szomjúhozott már arra, hogy kiszakadjon a mindennapok zajából, és a hegyen egy kissé áldott csendben lehessen. Évek óta ez volt az első hétvége, amikor télikabát nélkül élvezhettük a Mátra csodás

tájait. A pénteki nap az érkezésekről szólt, kinek hogyan engedte az időbeosztása, de 8 óra körül az utolsók is megérkeztek. A vacsora után az ifj. Takaró Tamás tartotta áhítaton megnyugtató gondolatokat hallottunk arról, hogy a tomboló, hangos viharainkban, ha ott van a hajónkban Jézus, Neki van hatalma lecsendesíteni a vihart, és elhozni a kegyelem csendjét. A mai városi embert mindig zajok veszik körül, a csend pedig lehetőséget adna arra, hogy meghalljuk Istent és másokat is. Ő szelíden, és halkán szól, ezért szükségünk van minőségi csendekre, hogy megérthessük, amit mond. (Mt.8:23-27.)

Szombaton, reggeli után a szokásos erdei sétára indultunk Mátrafüredre a verőfényes napsütésben. Lélekemelő volt lesétálni az őszi pompájában tündöklő erdőben. A forrásnál több arra járó megállt, hogy meghallgassa, ahogy ifjúsági énekeket énekelünk. Rövidebb pihenés után az idő szűkössége miatt fölbuszoztunk, hogy visszaérjünk ebédre. Délután a gyöngyösi Mátra Múzeumba látogattunk el, azonban sajnos félretájékoztattak minket a zárórát illetően, ezért sietve kellett megnéznünk az amúgy igen gazdag és igényes kiállítást. Az esti alkalom a pénteki folytatásaként a csendről szólt, hogy Jézus életében hogyan jelenik meg a csend motívuma. Csendben születik, senki sem tud róla, sokszor olvassuk, hogy elvonul

magányosan imádkozni egy csendes helyre, és végül Krisztus csendje a kereszten, és ennek ellentéte, az alatta levő zajos tömeg. Jézus egyetlen egyszer nevezi Atyját Istennek, mikor elhagyja Őt, ez a Fiú terméketlen csendje, amibe bele is hal, de mégis Atyjának hívja, amikor Neki ajánlja lelkét. (Mt.27:45-46.)

A vasárnap reggeli istentiszteletet a szintén az üdülőben vendégeskedő mezőtúri gyülekezet lekipásztora, Mihalina László tartotta. Az ízletes ebéd után a hazaúton is angyal szeme vigyázott ránk.

Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy ebben a szép környezetben lehettünk együtt lelki testvéreink körében, valamint, hogy olyan gyülekezet tagjai vagyunk, amely megteremti a lehetőségét számos program keretében, hogy épülhessen a közösségünk, és megélhessük: „Vigasztaljátok azért egymást, és építse egyik a másikat, amiképen cseleksziktek is.” (1.Thessz. 5:11.)

Romencsák Ágnes

Pillanatkép a Mini ifi életéből

Egy közösség akkor tud fennmaradni és fejlődni, ha a tagok kölcsönösen tisztelik, ismerik egymást. Egy-egy beszélgetés során ízelítőt kaphatunk ugyan egymás életéből, ám sajnos nem igen adódnak már alkalmak, amikor az egész csapat együtt töltene el időt az ifi órákon kívül. Ezért úgy döntöttünk, hogy éjszakai túrát szervezünk, így a testmozgás sem maradna el és a csapat is jobban összekovácsolódna.

November 15-én indultunk útnak kocsikkal, a cél Pilisszentlászló volt. Ott Gulyás János presbiter várt minket családjával, hogy elkaulozoljon minket az erdős vidéken. Szarvasréttől indultunk, ahonnan egy órást után Paprétre éreztünk. A kilátás gyönyörű volt a szomszédos településekre.

Az útról visszaérkezve tábortűz fogadott minket. Mindenki segített a sütögetés előkészítésében, ám mielőtt megkezdjük a

vacsorát János felolvasta nekünk az aznapi Igét, amit igemagyarázat, majd ifjúsági énekek következtek. Igazi testi-lelki felüdülés volt ez az alkalom.

Tábortűz

Hálát adhatunk Istennek, hogy ilyen csodálatos estét tölthettünk együtt.

Kreiszcilia

Énekarunk kiskunlacházi hétvégéje

Gyülekezetünk egy emberöltő óta, három és fél évtizede szolgáló kórusának fontos hagyománya a kórustábor. Legyen akár nyár végén, ősszel vagy éppen a tél elején, célja mindig ugyanaz: megszokott rohanó hétköznapijainktól távol, csendes hétvégi közösségben gyakoroljuk Isten dicsőségére bemutatni kívánt műveinket.

Idén Kiskunlacháza gyülekezete és lekipásztora, nt. Takaró András esperes volt kórusunk vendéglátója október negyedik és hatodik között. Kezdetől fogva éreztük, hogy különleges szeretetben részesülünk ebben az otthoni gyülekezetünkhöz ezer szállal kapcsolódó testvérközösségben. Talán szükségünk is volt rá, mert nagy feladatokat vállaltunk: táborunk fő célja 35 éves jubileumunkat ünneplő koncertünk műsorának gyakorlása volt.

Péntek késő délutáni érkezésünk után hamar belaktuk a gyülekezeti ház szobáit, és még aznap este is tartottunk próbát. Fiatalabb kórustagjaink - meg kell vallani, főképpen a lányok – titkárunk vezetésével gazdag hideg

vacsorát tálaltak, ami után nem maradtak el az ilyenkor szokásos közösségépítő programok: társasjátékok, biliárd vagy akár csak egy jó beszélgetés, amelyek mellé egy-egy pohár bort is felhajtottunk páran.

Szombaton – amely általában mindig a legaktívabb napja táborainknak – a hasonlóan ízletes reggeli után délelőtti hosszú próba következett, ahol elsősorban Bach: Lobet Gott in seinen Reichen című művét gyakoroltuk. Ünnepi koncertünk után már mondhatjuk: megérte a kemény munka karnagyunk, Takaró Mihály és helyettese, Szabó Mónika vezetésével. Ebédünket saját szervezésben fogyasztottuk el, melyet hosszabb délutáni pihenő követett. Késő délutáni próbánkon főképp Kocsár Miklós: Hegyet hágék című művét elevenítettük fel, amely az Istenben való hitet egyszerű népi imádságok világán keresztül mutatja be. Szerencsére ekkor sem maradt el az ismét kiváló vacsora és utána a közösségépítő program.

A kórus Kiskunlacházán

Vasárnap szolgáltunk az istentiszteleten, ahol a Fáradtan, bűnbe veszve című művet énekeltük. Mint megtudtuk, ez a helyi gyülekezet egyik kedvenc éneke, jó érzés volt legalább ilyen módon viszonzni a vendéglátást, szeretetet. Nagytiszteletű úr köszöntéséből kórusunk fiatalabb tagjai is megtudhatták, hogy kórusunk éppen húsz évvel ezelőtt Takaró András lelkészi beiktatásakor is szolgált már a gyülekezetben. Ebédünket ezúttal közösen

szerveztük meg egy ráckevei étterembe, ami után még egy próbát tartottunk, a tábor zárásaképpen.

Különleges élmény volt néhányunknak véletlenül – vagy éppen az isteni gondviselés szerint – egy séta alkalmával találkozni a hétvége során gyülekezetünk korábbi beosztott lelkészével, kórusunk tenor szólamának sokáig oszlopos tagjával, Kálmán Bélával, aki most a ráckevei gyülekezet vezetője. Jól ismert közvetlenségével mutatta meg nekünk a templomot, mesélt új gyülekezetének életéről és természetesen a friss apai örömről, hiszen második gyermeke éppen azon a hétvégén került haza édesanyjával a kórházból.

Úgy hiszem, mint mindig, ezúttal is igen tartalmas kórustáboron vehettünk részt. Sokat gyakoroltunk, dolgoztunk, de ugyanilyen fontos, hogy lelki közösségünk mellett pár napig egymás fizikai közelségében is együtt élhettük át azt a szolgálatot, amit mindannyian örömmel vállalunk hétről hétre: az élő Isten nagy neve dicséretére énekelni.

Dr. Terebessy András

„Házhoz jön az egyetem...”

Pontosabban a templomig. És ez így van. Gyülekezetünk régi hagyománya – mely egyben egy sajátos, értékközpontú szemléletmódról is árulkodik –, hogy az „Erzsébeti esték” kulturális rendezvénysorozat alkalmi által lehetőséget teremt a szellemi emelkedésre is. Meghívott előadók olyan művészek, tudósok, közéleti személyiségek, akik amellet, hogy a maguk szakterületén kiemelkedőt nyújtottak, a hitből való, kiteljesedett, alkotó élet nagyszerűségét is felmutatják. (A címadó mondat egy vasárnapi igehirdetés után hangzott el a hirdetések kapcsán az előadásokra hívogatva....)

Nagy várakozás előzte meg **Vidnyánszky Attila**, a Nemzeti Színház újonnan kinevezett főigazgatójának érkezését. Határon túlról (Kárpátaljáról) indult magyarként hiteles gondolatokat fogalmazott meg a haza, család, hivatás iránti elköteleződésről, a Vitéz lélek

című Tamási Áron bemutató ürügyén a hitből való újrakezdés fontosságáról. Arról, hogyan kaphat helyet színházában egyidejűleg a klasszikus és modern, hogyan lehetnek jelen a határon túli magyar színházi és kulturális törekvések. Az est záró aktusaként pedig kedves gesztusként lehetővé tette számunkra, hogy kedvezményesen vásárolhassunk bérleteket, jegyeket az elkövetkező időszak színházi előadásaira – éltünk is a lehetőséggel.

Rendezvényeink sorában a színház után legközelebbi alkalommal a zene kapta a főszerepet. Előadónk, **Takaró Mihály** „Az én zeném” címmel fogalmazta meg gondolatait azzal kapcsolatban, miként képes kifejezni a zene mindazt, ami szavakkal már nem elmondható. S e kodályi igazság valóságát talán már valamennyien tapasztaltuk. Az est alkalmával ismét, hiszen mintegy „szemléltetésként” hallgathattunk többek közt Mozart, Bach muzsikát is.

Dr. Csókay András agysebész gyülekeztünkben első ízben járt, bár a nyári Nagy ifi táborban sokan hallottuk már bizonyágtételét. Orvosi praxisának példáin keresztül érdekes módon világított rá arra a felismerésére, hogy az Istennel való imádságos kapcsolat hogyan tehet a mindennapokban kreatívvá, hogyan adhat különleges ötleteket feladataink végzésekor.

Az Erzsébeti esték 2013 őszi évadjának előadói

A programsorozat zenei alkalmai az évfordulók jegyében zajlottak, hiszen a **kórus** harmincötödik, az **Anima Soni** zenekar ötödik születésnapját ünnepelte ebben az évben.

A koncertünkre kiválasztott művek énekkarunk repertoárjának sokszínűségét

igyekeztek felvillantani, hiszen a barokk szerzők mellett helyet kapott Mozart, a XX. század magyar kórusirodalmának több nagyszerű alakja (Kocsár, Bárdos) de elhangozhatott többek közt néhány halleluja, sőt egy spirituálé is. A kivételes tehetségű **Vida Mónika Rúth** orgonajátéka mint mindig, most is lenyűgöző volt. A koncertet rövid fogadás követte, ahol már szűkebb körben voltunk együtt és köszönhattuk meg szeretett karnagyunk, **Takaró Mihály** hűségét, sokéves áldozatos munkáját.

A Csili nagyterme az **Anima Soni** koncertre ismét megtelt, bizonyítva ezzel, hogy a zenekarnak immár komoly „rajongótábora” alakult ki. Hiába, szeretjük őket! Felcsendültek a már többször hallott, ismert dalok, de hallhattunk újakat is. A hangtechnika ezúttal kiváló volt, az élmény nagyszerű. Kiforrott, érett, letisztult és még folytathatnám...

Különleges ajándéka Istennek, hogy mindaz a lelki, szellemi tőke, amivel a fent említett vendégeink rendelkeznek vagy akár saját közösségünkön belül is fölhalmozódott, valamennyiünket gazdagíthat. Hála legyen érte.

Kovács Bernadette

Kitekintő

Évfordulók 2013. december 15 - 2014. március 15-ig

1883. december 16. (130 éve történt)

Megszületett Kós Károly építész, író, grafikus.

1764. január 7. (250 éve történt)

Leverték a mádэфalvai felkelést, ahol székelyek tiltakoztak Mária-Terézia rendelete ellen.

1639. január 17. (375 éve történt)

Meghalt Szenci Molnár Albert pap, egyházi író, nyelvtudós, az első magyar-latin szótár készítője

1989. január 22. (25 éve történt)

Meghalt Weöres Sándor író, költő, műfordító, irodalomtudós.

1734. január 23. (280 éve történt)

Megszületett Kempelen Farkas tudós, feltaláló, a sakkozógép megépítője.

1919. január 27. (95 éve történt)

Meghalt Ady Endre költő, újságíró.

1844. január 27. (170 éve történt)

A Nemzeti Színházban megtartották Erkel Ferenc: Hunyadi László c. operájának ősbemutatóját.

1844. január 28. (170 éve történt)

Megszületett Benczúr Gyula festőművész, a magyar történeti festészet nagy alakja (Vajk megkeresztelése).

1899. február 03. (115 éve történt)

Megszületett Koszorús Ferenc vezérkari ezredes, aki Horthy Miklós parancsára megmentette a budapesti zsidóságot.

1844. február 20. (170 éve történt)

Megszületett Munkácsy Mihály festőművész (Ecce homo, Krisztus Pilátus előtt, Golgota).

1899. február 21. (25 éve történt)

Meghalt Márai Sándor író, költő, újságíró (Egy polgár vallomásai).

1954. február 24. (60 éve történt)

Meghalt Herczeg Ferenc író, újságíró.

1899. február 26. (115 éve történt)

Széll Kálmánt választották Magyarország miniszterelnökének.

1899. március 11. (115 éve történt)

Meghalt Than Mór festőművész, a magyar történeti festészet jelentős képviselője.

1794. március 14. (220 éve történt)

Megszületett Bem József lengyel katonatiszt, az 1848-49-es szabadságharc tábornoka.

vezérkari ezredes, aki Horthy Miklós parancsára megmentette a budapesti zsidóságot.

(Debrecen, 1899. február 3. – Arlington, Virginia, 1974. március 8.) magyar katona.

Erdélyi magyar katonacsatlódból, 1899. február 3-án született Debrecenben. Édesanyja református esperes leánya volt. A hadiakadémia elvégzése után 1929-ben Nyíregyházán már a lovasdandár vezérkari tisztje lett. 1937-től vezérkari őrnagyként lovashadosztály tisztje lett. 1940-41-ben a Ludovika Akadémia tanulmányi csoport-vezetője és parancsnok-helyettese.

Horthy Miklós kormányzó 1944. július elején elszánta magát a zsidó deportálások leállítására és ezzel párhuzamosan szuverenitásának visszaszerzésére. Horthy nem csupán a Honvédségre, hanem a Csendőrségre is számított a németek szándékának megakadályozásában. Erről emlékirataiban így ír:

(a zsidóság elleni) *“Összefogásukra és eltávolításukra Baky László és Endre László, a két belügyi államtitkár rajtaütésszerű akciót tervezett. Erre a hírre az Esztergom mellett állomásozó páncélosadosztályt Budapestre rendeltem, és a budapesti csendőrség parancsnokát utasítottam, hogy ha kell, erőszakkal akadályozza meg a zsidók elszállítását....Hogy a Budapesten lévő zsidóságot ez a közbelépésem mentette meg, hivatalosan tanúsítja a magyar zsidóbizottság nyilatkozata, amelyet tagjai, Stern Samu, Pető Endre dr. és Wilhelm Károly dr. 1946. febr. 3-án állítottak ki.”*

1944-ig Magyarországon a zsidóságot érintő pogromokra és atrocitásokra nem került sor, szemben Romániával, Jugoszláviával, Szlovákiával. Ezekben az országokban a deportálások már 1942-ben megkezdődtek. Ezekre való tekintettel kb. 100 000 zsidó menekült a szomszédos országokból Magyarországra. A német megszállást követően azonban itt is megkezdődött a zsidók gettókba gyűjtése, kötelezték őket a sárga csillag viselésére, végül pedig áprilisban megkezdődtek a deportálások. Itt megemlítendő, hogy 1944. április 10-én két zsidó származású személy megszökött az auschwitzi koncentrációs táborból.

Elbeszéléseik alapján elkészült az úgynevezett Auschwitz-jegyzőkönyv, amely tájékoztatást nyújtott a táborban történekről. A normandiai partraszállás, az erősödő külföldi nyomás, valamint az ekkor már általa is ismert Auschwitz-jegyzőkönyv hatására Horthy június végén le akarta váltani a deportálásokat szervező Baky László és Endre László belügyi államtitkárokat és javasolta a transzportok leállítását. Ezek azonban folytatódtak, amíg az ekkor már félreállított kormányzó parancsára a hozzá lojális katonai erők – Koszorús Ferenc vezérkari ezredes vezetésével 1944. július 6-án meg nem akadályozták Baky László úgynevezett „csendőrpuccs”-át. Horthy ekkor tiltotta meg a budapesti zsidóság további deportálását, ami hozzávetőleg 250 ezer lelket jelent. Koszorús Ferenc visszaemlékezése szerint 1944. július 2-án értesült Bakyék tervezett hatalomátvételéről (és a gettókba zárt zsidóság deportálásáról), és felajánlotta pán célosai bevetését a puccs megghiúsítására, ha a kormányzó erre parancsot ad. Másnap, július 3-án megkapta Horthy parancsát a felkészülésre. A kormányzó elfogadta Koszorús tervét és parancsot adott annak a másnapi végrehajtására. Július 6-án hajnalban pán célosaival és a felderítő zászlóaljjal Óbuda magasságában a városba vezető összes utat lezáratta és tisztí járőrt küldött Bakyhoz. Másnap Baky megkezdte erőinek kiürítését. Koszorús Ferenc tehát vérontás, sőt puska lövés nélkül érte el célját.

A kormányzó és a magyar katonák akciója volt az egyetlen eset a Hitler által megszállt Európában, ahol egy Németországgal szövetséges ország reguláris hadseregét arra használták fel, hogy megmentse a zsidókat. Horthy kormányzó iránt, esküje szellemében, feltétlen hűséggel és engedelmességgel viseltetett. Így jellemzi a legfelsőbb hadurát írásaiban: „*Horthy Miklós barát és ellenség által abszolút korrektnek ismert személye minden lépésével, teljes önzetlenséggel csak Magyarország ügyét akarta szolgálni. Mint messze kimagasló világítótorony tündöklök e sötét magyar éjszakában. Tévedett ő is, hiszen ember volt. De tévedései mind jóhiszeműek voltak, és szándékosan sohasem keresztezték az ország érdekeit. Önmagából, e feddhetetlen belső énből kiindulva elképzelni sem tudta, hogy a honvéd egyenruhát viselők közt olyan jellemtelen törtétek is akadjanak, mint akik nyakára nőttek mind Magyarországnak, mind neki. Ez volt a legnagyobb tévedése.*”

Bolla Gábor gyűjtése

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged” **(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2013. november 10.

Takaró Tamás, esperes

ISTEN SZERETETE

Lectio: János 13; 34 és 14; 21-24

Jézus mondja: „*Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.*”

„A ki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; a ki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Monda neki Júdás (nem az Iskáriótes): *Uram, mi dolog, hogy nekünk jelented ki magadat, és nem a világnak?*

Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk. A ki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, a melyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, a ki küldött engem.”

Alapige: I. Korinthusi levél 13; 7, 8a, 13
(A szeretet) *„Mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy.”*
„Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.”

Kedves Testvérek! Ha valaki azt kérdezné, hogy mi a Biblia 33 ezer igeversének, 66 könyvének, sok száz oldalának a központi mondanivalója, mi a leglényege, ha ezt valamennyire egyáltalán össze lehetne foglalni, akkor én egészen biztosan azt a választ adnám, hogy **a szeretet**. De nem akármilyenről van szó. Meggyőződésem, hogy ez a csodálatos könyv, amelyik fölött soha nem jár el az idő, - az idő minden felett eljár, Isten beszéde fölött nem, az örökkévaló, mindig időszerű, - a kezdetektől, a teremtestörténet édenkerti kezdetétől, az emberiség földi történetének a végéig, - mert hogy lesz vége a Biblia szerint, - egészen a menyországig, az üdvösségig, alapvetően erről az egy nagy dologról szól, Isten szeretetéről. **Isten szeretete mutatkozik meg a Szentírás első lapjától, az utolsó lapjáig.** És csak látó szem kell hozzá, hogy meglássuk, hogy Isten szeretete meglátszik az egész világ életében is. Persze, hogy ezt meglássa már valaki, túl minden szenvedésen, túl minden drámán és tragédián, ahhoz nagyon mélyre kell jutni Isten ígéjének az értésében. De ha eljut végre valaki oda, hogy kezdi érteni, akkor az majd rácsodálkozik erre, hogy ez valóban igaz. Egyszerűen azért, mert az Isten leglényege az, hogy ő maga a szeretet. Ezt így is mondja, az egyik levél: **Az Isten = szeretet.** Isten szereti azt, akit megteremtett, ezek

vagyunk mi, és Isten szereti azt, amit megalkotott, ez a világ, és benne ez a föld. Mert Istené ez is, Istené az is. **És Isten mind a kettőt nagyon szereti, mint a tulajdonát.**

Bár az Isten szeretete a Szentírás központi mondanivalója, mégis ha belelapozunk az Bibliába, azt látjuk, hogy csak dadogva tudja elmondani maga a Szentírás is, hogy hogyan lehetne megfogalmazni, mi minden van ebben: szeret az Isten. Kedves testvérek! Úgy gondolom, tulajdonképpen csak körülírható, de le nem írható pontosan. **Emberi szavakkal csak körüljárhatjuk, de a legmélyéig el nem juthatunk, hogy kifejezzük.** Jézus ezért mondja el az Újszövetségben az egész Biblia központi ígét így: „Úgy szerette Isten ezt a világot”. Azt mondja: „úgy”, hogy annyira, hogy olyan nagyon, olyan megmagyarázhatatlanul, olyan alig érthető módon. „Úgy szerette Isten ezt a világot, hogy az ő egyszülött fiát adta.” Ezt az egész világot. Kedves testvérek! Isten Lelke és Isten törvénye, amit az emberre hagyott egyaránt ennyi, hogy: **Szeress!** Amit tesz, és amit kér Isten tőlünk, az ugyanaz. Amit Isten értünk tesz, és amit Isten tőlünk kér, az ugyanaz, hogy szeressünk. Ezért hangzik a Biblia az ószövetségi rész legnagyobb parancsaképpen ez, ez a nagy parancsolat: „Szeresd az Uradat, a te Istenedet, teljes szívedből, lelkedből, elmédből és minden erődből. És szeresd felebarátodat, mint magadat.” Jézus ezt az ígét idézi, amikor azt mondja: „Új parancsot adok néktek, egymást szeressétek.” Hogy mi ebben az új? Ez van az Ószövetségben. Az, hogy Jézus azt mondja: „úgy”. **Ez annyit jelent: ahogy én szerettelek.** Hogy szerette Jézus ezt a világot? Hogy kész volt meghalni azon a kereszten a világért, úgy szerette Isten ezt a világot.

Pál apostol pedig – olvastam ezt az ígét is - megírta ezt a csodálatos, különös szeretethimnuszát az I. Korinthusi levél 13. részében, ő is erről beszél, hogy az Isten szeretet. Éppen ezért, ezen a mai istentiszteletünkön erről a keresztyén berkekben különösen is agyonbeszélt dologról, sokszor meggyalázott, sokféleképpen félreértett, bizonyos értelemben teljesen kiüresített, mégis legnagyobbrol, **a szeretetről**

fogok szólni. Ami után mindannyian vágyódva vágyunk. És ami nélkül elpusztul a lelkünk, ami nélkül élni nem tudunk, a szeretet.

Kedves testvérek, **a János evangéliuma**, amit most naponta olvasunk Kalauzunk, a bibliai igeolvasónk szerint, **tele van szeretet igékkel.** És ennek az a magyarázata, hogy János apostolról meg van írva, hogy őt szerette legjobban Jézus, és a tizenkét tanítvány közül ő szerette legjobban Jézust. **És ebben kedves testvérek ott van az a nagy csoda, hogy igazán János azért tudja a szeretet mélységeit megérteni, mert nagyon szereti Jézust.** Figyeljétek meg, hogy igazán csak azokat az embereket értjük meg, akiket nagyon szeretünk. Akit nem szeretünk, azt igazán meg sem tudjuk érteni és ismerni. **Ahhoz hogy egy emberi lélek mélyére eljuss és tudd, hogy kicsoda valamennyire is ő, annak a legalapvetőbb feltétele az, hogy szeresd.** Akit nem szeretsz, azt soha nem ismered meg igazán. Bárki legyen is ott körülötted. Ezért van annyi felszínes kapcsolatunk, mert csak nagyon kevés embert szeretünk igazán, ezért kevés embert ismerünk igazán. Akit nem szeretsz, arról soha nem fogod megtudni, hogy kicsoda is ő ott legbelül.

Márpedig hogy vágyódunk arra, hogy engem szeressenek, megtudják, hogy én ki vagyok. És milyen koldusként vagyunk sokszor ebben a világban, hogy azt éljük át, hogy engem igazán nem szeretett senki, mert nem tudta meg senki, hogy én ott a legmélyén, a belső emberemben ki vagyok. Semmi lényegeset, igazat nem tudsz meg arról, akit nem szeretsz. János apostol azért ír olyan csodálatos szeretet igéket Jézus kapcsán, mert nagyon szerette.

Aztán itt van Pál apostol, akinek második igeolvasásban olvastam a csodálatos himnuszából néhány verset. Ezt úgy ismerjük mi bibliaolvasó emberek, hogy ez a Szeretet himnusza, ez a szeretet dicsérete. Fiatal lelkész koromban egyszer egy rákoskeresztúri temetés alkalmával innen olvastam az igét, és odajött hozzám egy idősebb hölgy, aki nem hallotta még egyszer sem soha, ezt az igét, és ezt mondta: Tetszik

tudni, ezt mindennap be kéne olvasni a Kossuth rádióban. - Mondom, én félek tőle, hogy ez nem segítene az embereken.

Kedves testvérek, ha az igéket a Szeretet himnuszából egy kicsit is végiggondoljuk, akkor esetleg abba a tévedésbe esünk, hogy ez a mi szeretetünkről szól. De nem! Ami le van írva itt az I. Korinthus 13-ban, amiből csak néhány verset olvastam fel, ezek **nem az ember szeretetéről szólnak.** Mi szeretünk ebben a tévhitben élni, hogy ilyenek vagyunk mi. Miket olvastam? A szeretet hosszútűrő, kegyes, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr, a szeretet igazán soha el nem fogy.

A szeretet himnusza nekünk szól, de nem rólunk. Nincs ebben egyetlen egy olyan dolog, amit egy ember teljesíteni tud! Nem tudunk hosszan tűrni. Nem tudunk mindig megbocsátani. Nem tudunk a másik emberről mindent elhinni. Nem tudunk egy életen át tűrni. Ezek itt a szeretet jelzői. És a legvégén azt mondja, hogy soha el nem fogy. Tényleg? Tényleg ilyen a mi szeretetünk? Bárcsak ilyen lenne! De nem igaz! Vajon az én szeretetem mindent elfedez a másinak? Mert ezt olvastam: „A szeretet mindent elfedez.” Nem pont napfényre piszkáljuk a másik nyomorúságát, gyengeségét, szégyenét, bűnét? Felpiszkáljuk, előhozzuk. Mi az, hogy elfedezem? Soha el nem fogy? Kedves testvérek! Olyan ember nincs a földön, így mi szeretni nem tudunk! **Sokkal inkább ránk az az igaz, hogy a szeretetem töredékes, erőtlen, bukdácsoló, bármennyire is igyekvő, mégis személyválogató, kritikus, ítélkező, számító.**

És ha valakiben mégis az merülne fel, hogy különösen a gyakorló keresztyén életre gondolok, hogy: No, no, azért az én szeretetemre nem ez a jellemző, akkor hadd idézzem újra az igéből, azt mondja Isten igéje: **„A legnagyobb a szeretet és a szeretet soha el nem fogy.”**

Olyan világban élünk, és olyan életet élünk, ahol minden elfogy. Elfogynak az éveink, elfogynak a napjaink, elfogy az életünk. Ahogy a költő mondja: „Eliramlik az élet.” A 90. zsoltár azt mondja: „Gyorsan tovatűnik, mintha elrepülne.” Minden fogy. Elfogy a pénzünk. Néha de hamar! Elfogy az erőnk. Néha a

tükörbe nézünk, és látjuk, elfogy a szépségünk. Romlandóság alatt vagyunk. Elfogy a hallásunk, a látásunk, az értelmünk. Minden naponta csak fogy. És akkor felolvasok egy ilyen ígét: „A szeretet soha el nem fogy.” Hogy van ez? Minden a romlandóság, az elfogyás törvénye alatt van, és Isten ígéje azt mondja, van valami, ami soha el nem fogy. Akkor mégiscsak van ilyen emberi szeretet? Hogy soha el nem fogy?

Emlékszel rá, amikor általános iskolában, középiskolában vagy később valakivel igaz barátságra jutottál és úgy gondoltad, ez a barátság megmarad örökre? És hány elfogyott! Melyik hamarabb, melyik később. Aztán jött a nagy szerelem és azt gondoltad, ez soha el nem fogy. Aztán jött az első veszekedés és hirtelen megijedtél: Lehet, hogy ez egyszer elfogy? Megszületett a gyermeked, és amikor átölelted, - én is öleltem négyet, - úgy gondoltad, a világ legnagyobb csodáját öleled, és amit most érzel, az soha el nem fogy. Azután jött valaki és elvitte, esetleg úgy hatott rá, hogy egyszer csak, aki visszanézett rád, az mintha nem is az a gyerek lett volna, akinek a szeretetéről úgy gondoltad, ez soha el nem fogy.

Azt látjuk magunkon és magunkban, hogy elfogy a szeretetünk. Valami emészt. Szeretném, ha szánna rá egy percet, hogy végiggondoljuk együtt, mi emészt meg, mi fogyasztja el, mi az oka annak, hogy mégiscsak elfogy. Nem az idő. El ne hidd! Tudjátok, mit válaszol rá a Biblia, ez a különös, csodálatos könyv? **Egyetlen egy dolog emészt, fogyasztja, rágja a szeretetet: A bűn.** És szabad legyen gondolkodni rajta mindenkinek. Semmi más! De az igen. **Ahol a szeretet és a bűn összetalálkoznak, ott megjelenik a szenvedés.** Ennek eredményeképpen mondják ki férjek, feleségek egyszer: *Nem bírom tovább, elég volt!* Mi emésztette meg? Mi fogyasztotta el, azt a szeretetet, ami szerelem volt, és amire úgy gondoltál, hogy soha el nem fogy? **A Biblia válasza ez: nem az idő, nem a körülmények, egy dolog tudja elfogyasztani, és fogyasztja is, a bűn.** Felemészt egészen.

Ilyeneket olvastam: „A szeretet hosszútűrő, kegyes, mindent elfedez, mindent hisz.” Érted már, hogy nem az emberi szeretetről szól? Ilyen embertől nem telik! Hát még ez, hogy soha el nem fogy! **Ez csak Isten irántunk való szeretetére igaz.** De arra igen! Mi azért szenvedünk, mert a szeretetünket emészt, fogyasztja a bűn. Istennél pont fordítva van. **Isten szeretete megemészt a bűnt. Isten szeretetében az a csodálatos, hogy megszabadít tőle.** Isten szeretete megemészt azt, ami felemészt engem. Azt, ami elfogyasztja a szeretetemet. Azt ami meglop, azt ami miatt boldogtalan vagyok, azt ami miatt tönkrement a házasságom. Ami miatt tönkre mennek az emberi kapcsolatok. Ami miatt bolondul fordulunk egymásnak a világban. Ami miatt ütjük, verjük, köpködjük egymást. És időnként végiggondoljuk: De miért? Istennél fordítva van. **Az Ő szeretete soha el nem fogy, és a bűn nem felemészt Isten szeretetét, mint a miénket, hanem Isten szeretete elfogyasztja, felemészt, leveszi rólunk, megszabadít a bűntől.**

Óh, de balgák vagyunk mi emberek! Látjuk, hogy fogy a szeretetünk. Hogy előbb-utóbb koldussá leszünk. És mégsem fordulunk afelé az Isten felé, akinek a szeretete fordítva működik, mint a miénk. **Nem elfogy, hanem rajtunk is meggazdagodik.** Van egy ilyen különös ige is a Szentírásban: „Ahol megnövekszik a bűn” – mondja Pál a Római levélben – „ott növekszik a kegyelem.” Nem az ítélet, bűnre válaszol, hanem a kegyelem. Isten szeretete.

Mi keresztyén emberek használunk szavakat, fogalmakat, amelyek olyanoknak, akik kívül valók furcsa, vagy érthetetlen, ilyen szó a kegyelem is. Hadd fordítsam le most ilyen nagyon egyszerűen: **kegyelem = a meg nem érdemelt szeretet.** Isten kegyelme ennyi. Hogy nem érdemlem meg, nem érdemlem ki, és Isten mégis szeret. Ez a kegyelem.

Isten szeretete mindent elfedez, mindent hisz rólunk, mindent remél, mindent eltűr nekünk. És az Ő szeretete irántunk soha el nem fogy. De hamar kiszalad a szánkun hitetlenül is, hogy: *Isten dolga az, hogy szeressen!* Ismered Isten szeretetét? Tudod milyen az? Akik arra építenek, hogy ugyan

Istennel különös kapcsolatot nem tartok, de Isten dolga az, hogy szeressen, tudjuk, hogy szeret az Isten?

Ha ismered a bűneidet, ha terhelnek, vádolnak, ha szeretnéd valahogy levetni, rendbe hozni, amit elkövettél, erre nincs lehetőség. És ha valaki nem hiszi, gondolja csak végig: milyen bűne van, amit a háta mögé vetett egy könnyű mozdulattal, és immáron szabad? Eszébe nem jut, nem fáj, nem vádol, nem jön elő, nem ébred vele, nem kérdez rá, nem szenved tőle. Ha valami bűnné lett a lelkednek, nem tudsz tőle megszabadulni. **Csak egyféleképpen lehet, ha engeded, hogy Isten szeretete átöleljen, és feleméssze, elfogyassza, megbocsássa a bűnödöt, ingyen.** Semmit nem kell érte tenned. Csak odaadni neki. Csak elmondani neki, csak otthagyni nála.

Nem kell okos, gőgös emberként fölényesen beszélni erről, csak ki kell próbálni. Aki egyszer kipróbálja, az rájön, hogy működik. Aki nem próbálja, az játszhat vele és csak viszi tovább minden rendezetlenségét, békétlen és boldogtalan szíve minden keserűségét. Minden szellemi, lelki csontvázát. Mindent, amit tönkretett magában és maga körül. De nem kéne. A szeretetünket elfogyasztja a bűn. Isten szeretete elfogyasztja a bűnünket. Merd rábízni magad.

Azzal fejezem be, ha tőlünk ilyen szeretet, amely soha el nem múlik nem telik, akkor végleg le is kell erről mondanunk? Tulajdonképpen igen. Csak egyféleképpen nem. **Úgy, hogy ha ezt a szeretetet Isten odaadja neked.** Én emlékszem rá, amikor megtértem, hitre jutottam, és ezt a szeretetet megkaptam. Testvérek! Ezt a szeretetet azután egy életen át húzzák, nyúzzák ismerősök, családtagok, próbára teszik emberek, de mert nem Takaró Tamásé, nem én vagyok, nem tőlem telik, mert nálam elfogy, a magamé elfogy, ezért átélem újra és

újra ezt a csodát, hogy az Ő szeretete énbennem soha el nem fogy. De csak az Övé. Mindenünk elfogy, végül az életünk is. De a szeretet, amit hitre jutásban Jézustól kapunk, az nem.

Így fejeződik be ez a csodálatos himnusz: „Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három, és ezek között legnagyobb a szeretet.”

Megmarad ez a szeretet, soha el nem fogy.

Olyan istentiszteleten vagyunk, amikor szabad ezért most csendben imádkozni. Elnyerhetjük, megkaphatjuk, ha hittel elkérjük. Ez az a szeretet, ami után vágyódunk mindnyájan. Átveheted és elviheted magaddal. Tegyel egy próbát! Adja Isten, hogy legyen bátorságod kipróbálni Isten szavát. Ne véleményezd addig, amíg nem próbáltad. Majd ha kipróbáltad, utána mondd, hogy ez nem működik. De nem fogod mondani!

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Kedd 10.00 asszonyok bibliaórája

Kedd 18.00 férfiak bibliaórája hónap 1. és 3. keddjén

18.30 fiatal felnőttek bibliaórája hónap 2. és 4. hétfőjén

Szerda 19.00 énekkari próba

Csütörtök 10.00 gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök 18.00 kisifi bibliaórája

Péntek 17.00 mini ifi bibliaórája

18.00 nagyifi bibliaórája

Vasárnap 10.00 felnőtt- és gyermek istentisztelet, illetve gyermekmegőrzés

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor